

sats, dels qui, en front, això és, en contra de la Catalunya imminent, s'apinyen en immotivada actitud defensiva, propensa a l'agressivitat, per a conquerir i assegurar la còmoda possessió de privilegis que no reclamaren ni sostingueren davant del centralisme de l'Estat espanyol. Només qui sigui vivificat amb una espurna de l'ànima col·lectiva, només els nuclis d'una ben saonada catalanitat i d'una perfecta capacitat política i tècnica, poden, sense descrèdit per a ells, ofensa de les nostres institucions sobiranes i dany per a la comunitat, merèixer un estatut d'exempció.

Aquest esperit nacional, instuïtiu com una pubertat novella, ens donarà aquella generositat multiforme que per tot s'interessa i que respecta totes les coses vives; que relliga amb correnties internes les institucions diverses, i destria, amb ullada precisa la síntesis i les evolucions; que obre les intel·ligències i els cors a totes les innovacions foranes, gustoses i asimilables. Aquest esperit és el ritme tradicional i renovador que ens fa constantment actuals perquè ens assegura l'eternitat de les essències.

Sigui la llengua la nostra senyera, que no ens la podran arrabassar. Siguem devots d'aquesta ciutat de Barcelona que, amb la seva capitalitat, assegura l'organització vivent, la categoria nacional de Catalunya. I que Déu nos dó, pel servei d'aquests ideals, un bri de seny i un guspireig d'heroisme.

* * *

Nosaltres no volem regatejar a la causa de Catalunya cap recurs, i votem de grat els nostres parlamentaris. Confessem que, en la llur acció exterior per Espanya, han brodat bellament la tasca evolutiva, fent-hi, sense claudicar, filigranes de mèrit. Confessem que llur abnegació intervencionista produí de retop una major difusió de la causa autonomista dins de Catalunya. Però la tasca forana dels nostres parlamentaris no és l'única que pot amprar el nacionalisme, ni ella seria útil sense el contrapès, que li dona empenta i prestigi, de l'actuació nostrada.

Les coses que socialment pesen, àdhuc de fora del Parlament i de fora de la política estant, s'imposen als polítics i als governs. La Irlanda abstencionista dels *sinn feiners* exerceix a la política anglesa una pressió més forta que les velles estridències. Arreu del món, i fins a l'Estat espanyol, el Sindicalisme que sosté i practica el dogma antidemocràtic i antiparlamentari de la no-intervenció política, influeix decisivament